

زمین چمن مصنوعی خیابان فلاحی ۳۸، پاتوق ورزشکاران محله لشکر است

محله ما برزیل است

است و بیشتر بچه ها فوتبال نیستند. بعد هم ادامه می دهد: تابستان که می شود، در این زمین چمن مصنوعی، جا برای سوزن انداختن نیست. همیشه ده نفر در حال بازی هستند و ده نفر هم در نوبت که زمین خالی شود ورزش کنند. تابستان که می شود، پاتوق من و بچه های محل اینجاست؛ چون نور خوبی دارد و پارک هم امن است، یک روزهایی تادیروقت می مانیم و بازی می کنیم.

آرش اهل صحبت نیست ولی امیرحسین می گوید: چندین مدرسه فوتبال، تمریناتشان را اینجا انجام می دهند. این محله پُر از استعداد فوتبالی است. همه استعدادهای فوتبال قاسم آباد این زمین چمن را می شناسند و یکی دو تا از بچه ها در لیگ استانی هم بازی می کنند. من هم خودم دوست دارم فوتبال را به صورت حرفه ای دنبال کنم.

● محیطی امن و آرام

چند نفر از والدین کنار فنس ورزشی چمن مصنوعی بوستان فک ایستاده اند و مشغول تماشای تمرین بچه ها هستند.

هوشنگ سلطانی، پدر یکی از بچه ها، می گوید: هر روز ظهر وقتی پسرم از مدرسه برمی گردد، با دوستانش اینجا قرار دارند و یک ساعت فوتبال بازی می کنند. هنوز هوا خوب است و من هم مشکلی با این موضوع ندارم. اینجا جو خوبی دارد، بچه های باادبی هستند و محیطش هم آرام و امن است.

ما می گوید: همین دو هفته پیش، چمن اینجا را تعویض کردند. نگاه کنید: مثل موکت صاف و یکدست است و بچه ها از بازی در آن لذت می برند. مدتی بود که این فضا چمن مناسبی نداشت و بخش هایی از آن کنده شده بود، اما امسال هم به لحاظ زیرسازی و هم به دلیل امکاناتی مانند نور و نیمکت و وضعیت چمن شرایط خوبی پیدا کرده است. آقا رضا ادامه می دهد: این زمین یک رختکن کم دارد؛ وقتی رخت کن نباشد، بچه ها مجبورند در کنار زمین، لباس خود را عوض کنند و چون افراد زیادی مشغول رفت و آمد به بوستان هستند، چهره خوشایندی ندارد.

● پاتوق فوتبالبست های محله

کسری بادی به غیغ می اندازد و می گوید: محله ما مثل برزیل

رضاریاحی در دل محله لشکر، جایی است که صدای خنده بچه ها و توپ هایی که با شور و شوق به فنس های اطراف زمین می خورد، حال و هوای خاصی برای اهالی ایجاد کرده است. زمین چمن مصنوعی بوستان فک، جایی است که برای خیلی از فوتبالبست های کوچک محله، حکم استاد یوم آزادی را دارد و مسابقات داغ و پرهیجان در آن برگزار می شود.

این زمین چمن محبوب، امسال مرمت شده است و بچه ها راحت در آن بازی می کنند. انگار این چمن تازه، جان دوباره ای به پارک داده است؛ محیطی امن، پرنشاط و پراز رؤیاهای فوتبالی که هر روز از دل محله جوانه می زند.

● این زمین یک رختکن کم دارد

زمین چمن مصنوعی بوستان فک پنج سال پیش ساخته شده است و بیش از ۱۲۰۰ مترمربع مساحت دارد. این مجموعه ورزشی، یکی از سه چمن مصنوعی منطقه ۱۰ به حساب می آید که در محله لشکر و خیابان فلاحی ۳۸ قرار دارد و روزانه هزار نفر در آن ورزش می کنند؛ البته هر چه سرمایه هوا بیشتر شود، این استقبال کمتر می شود.

هوا در اولین روزهای ماه مهر خنک است و دوازده نفر در زمین، مشغول بازی و تمرین هستند. بین آن ها بازی کسری، امیرحسین و آرش بیشتر به چشم می آید. مربی شان، رضا راه چمنی هم کنار زمین ایستاده است و با دقت تمرین بچه ها را زیر نظر دارد. او به

نه، فقط خودم کاراته کار می کنم. یک برادر هم دارم که نه سالش است.

● در کنار ورزش، وضعیت درسی ات چطور است؟

کلاس نهم درس می خوانم و معدل من معمولاً خوب است.

● کمربند فعلی ات چیست؟

مشکی و حدود چهار سال است دان یک دارم و آزمون دان دورا هم داده ام، ولی هنوز حکم رسمی نیامده، چون معمولاً صدورش زمان می برد.

● مهم ترین مسابقه ای که تا حالا شرکت کردی، کدام بوده است؟

مسابقات بین المللی امسال که سه هفته پیش برگزار شد. از چند کشور همسایه مثل عراق، افغانستان، پاکستان و بحرین شرکت کننده داشت و من مدال طلای مسابقات را به دست آوردم. سال گذشته هم یک عنوان اولی و مدال طلای جشنواره کشوری شین کیوکوشین کای را به دست آوردم.

● چه چیزی در کاراته برایت جذاب تر است؟

نظم. کاراته به من یاد داده است که زندگی ام نظم داشته باشد. احترام بگذارم و غرور بی دلیل نداشته باشم. این رشته حس قدرت و اعتماد به نفس بدون تکبر به ورزشکار می دهد.

● برای آینده چه برنامه ای داری؟

چند وقت پیش قرار بود به مسابقات آسیایی برویم ولی به خاطر مشکلات مالی و اینکه فدراسیون بود چه نداد، اعزام لغو شد. اگر فدراسیون حمایت کند، دوست دارم در مسابقات آسیایی یا جهانی شرکت کنم، ولی فعلاً می خواهم کاراته را ادامه بدهم تا به سطح استادی برسم. هدفم رسیدن به دان های بالاتر و مربیگری حرفه ای است.

با آرش دلربایی، کاراته کار نوجوان مشهدی که چندین مدال قهرمانی دارد

کاراته برایم نظم و زندگی است

امید محله

بین المللی که در مشهد برگزار شد، مقام دوم را به دست آوردم.

● شرکت در این مسابقات با هزینه های شخصی بود؟

معمولاً با هزینه شخصی در مسابقات شرکت می کردم. از طریق باشگاه ها و مربی هایم از مسابقات مطلع می شدم، انتخابی شرکت می کردم و بعداً اگر قبول می شدم به مسابقات بین المللی می رفتم.

● مجموع مدال هایی که تا امروز گرفتی، چه تعداد است؟

خیلی مدال دارم؛ در مجموع مسابقات استانی و کشوری و بین المللی نوزده مدال طلا، ده مدال نقره، پنج مدال برنز. یادیدن این مدال ها با همان انگیزه روز اول تمرین می کنم.

● در خانواده ات فرد دیگری هم ورزشکار هست؟

شاهیان ایشمارش تعداد مدال هایش در پانزده سالگی از دستش در رفته است. همین امسال یک مدال طلا در مسابقات بین المللی ۲۰۲۵ تهران کسب کرده است. آرش دلربایی نوجوان ساکن محله خاتم الانبیا (ع) از شش سالگی بایک برکه تبلیغ، وارد تاتامی شده و با جدیت و پیگیری اش ورزش را تا امروز که دان یک دارد، ادامه داده است. او البته در آزمون دان ۲ هم موفق بوده و منتظر یک خط دیگر روی کمربند مشکی اش است.

● از چند سالگی کاراته را شروع کردی؟

حدود دوش سالگی. یک روز برکه تبلیغ کلاس کاراته را جلو در خانه مان دیدم. برکه را به مادرم نشان دادم و بعد با موافقت پدر و مادرم ثبت نام کردیم. از همان زمان، این مسیر برایم شروع شد. الان تقریباً هشت سال است که به طور جدی کاراته کار می کنم.

● پس، از کودکی روحیه رزمی داشتید؟

راستش از همان موقع انرژی زیادی داشتم و عاشق حرکات رزمی بودم.

● از موفقیت ها و مسابقاتت بگو. اولین مسابقه بین المللی ات چه زمانی بود؟

اولین بار سال ۲۰۱۹ در مسابقات بین المللی در تهران شرکت کردم و به مقام چهارم رسیدم. بعد سال ۲۰۲۱ در مسابقات

